

[Koføed.]

tierne har accepteret, at de reelt ikke kunne finde nogen argumentation, der kunne holde ud fra et videnskabeligt grundlag. Derfor har man formentlig grebet med kyshånd til de indberetninger, der tilfældigvis kom fra London så betids, at de var fremme 4-5 dage før vi skulle afgive betænkning. Det er egentlig ganske heldigt, for ellers havde det været interessant at se, hvad man så skulle skrive som begrundelse for at stemme for lovforslaget.

Jeg må konstatere, at det, der i dag er eneste argument for at give ministeren bemyndigelse til at indføre totalforbud mod fiskeri i internationalt farvand, er en trussel om økonomiske sanktioner fra i første omgang USA. Men efter 1. januar 1973, vort medlemskab i EF in mente, synes truslen fra England, hvor private interesser vil lave en boykot af danske varer, at være et stærkere argument for at stemme for lovforslaget.

Jeg forstår, at det er ubehageligt for regeringen, der selv har foreslået en traktat og fået andre lande til at acceptere, hvis den derefter må meddele de samme lande, at det kan den alligevel ikke gå ind for. Dertil må jeg gentage, at regeringen var advaret. Regeringen tog ikke forbehold over for USA, men ved forhandlingerne i ICNAF om, at denne overenskomst skulle forelægges folketinget.

Jeg har vanskeligt ved at forestille mig, når jeg ser på medlemskredsen — det er lande, der alle sammen har folkestyre — at de ikke skulle acceptere det, om regeringen blev underkendt af folketinget. Det må trods alt være et forbehold, som folkestyrede lande kan acceptere, og det skulle ikke stille den danske nation i et dårligere lys, hvis vi ikke gik ind for den overenskomst.

Det sidste forhold, jeg vil nævne, er forholdet til Færøerne. Ifølge bl. a. ændringsforslag nr. 2 og vor almindelige praksis skal dette lovforslag, efter at det har passeret tinget, til forhandling på Færøerne og godkendes af lagtinget, før det gælder for Færøerne. Vi står her i den mærkelige situation, at forkaster Færøerne lovforslaget, gælder det heller ikke for Danmark. Den danske regerings tillid i internationale kredse kan folketinget altså ikke redde ved at stemme for

lovforslaget. Færøerne afgør den danske regerings tillid i de internationale kredse. Det tilkommer ikke mig at vurdere, hvad Færøerne vil gøre. Men for dem må efter min opfattelse det principielle være langt vigtigere end spørgsmålet om laks, for der er vel få eller ingen områder inden for det danske ørige, hvor man netop er så afhængig af de principper, hvorpå den danske fiskeripolitik hidtil har hvilet, nemlig havenes frihed og retten til havets rigdomme. For Færøerne må også princippet om, at de fredninger, som alle, også dette ting, er på det rene med må være nødvendige for at få det maksimale ud af fiskeriet, sker på et videnskabeligt-biologisk grundlag, være af største betydning. Det må ikke gå som her, at stormagter truer os til et totalstop, fordi visse lystfiskerinteresser i disse lande skal tilgodeses.

Ja, det er i sandhed en mærkelig sag, og man har lyst til at indskyde den bemærkning, at jo længere problemerne er væk fra Danmarks grænser, des mere modige er vi her i Danmark. Men så snart problemer fra stormagterne kommer os tæt ind på livet, svigter modet, og så bøjer vi os ydmygt for stormagtstrusler.

Med disse bemærkninger skal jeg på ventres vegne meddele, at vi vil undlade at stemme for ændringsforslagene og ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Erik Hansen: Når der tales om international retsorden, må man vurdere det sådan, at er der nogen, der har behov for international retsorden, er det de små lande, hvis eneste chance ofte er, at der eksisterer aftaler, som respekteres. Det er ofte forudsætningen for, at små lande kan få retten. Derfor tror jeg også, at når der historien igennem er blevet lavet internationale aftaler om sikkerhed og retsorden, har det ofte være de små lande, som har været de mest interesse-rede.

Dette med international retsorden og aftaler gælder måske ikke mindst netop for fiskeriets område, dér, hvor det gælder om at sikre havenes ressourcer. Når man derfor ser på den aftale, som her i dag på nogle områder danner baggrund for forhandlingerne, den såkaldte ICNAF-aftale, må man sige, at de foranstaltninger, der opremses i ICNAF-overenskomstens artikel VIII om muligheder for at skærme fiskebestanden, om